

Sygn. akt III RC 37/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Julita Aronowicz

Protokolant : Magdalena Buczyńska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Wysokiem Mazowieckiem

sprawy z powództwa W. P.

przeciwko T. G.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

I. Ustala, że z dniem 22 kwietnia 2016 r. ustał obowiązek świadczenia alimentów w kwocie po 600 (sześćset) złotych miesięcznie przez powoda W. P. wobec pozwanej T. G., wynikający z punktu II wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 14 października 2014 r. wydanego w sprawie I C 647/13;

II. Nieuiszczone koszty sądowe przejmuję na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RC 37/16

UZASADNIENIE

Powód W. P. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej T. G. (poprzednio P.) domagał się ustalenia wygaśnięcia jego obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony ustalonego na kwotę 600 zł miesięcznie w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 14 października 2014 r., wydanym w sprawie I C 647/13.

W uzasadnieniu swego żądania powód podał, że aktualnie choruje na depresję, miał dwie próby samobójcze. W związku ze złym stanem zdrowia nie jest w stanie podjąć pracy, pozostaje na utrzymaniu brata. Powód podniósł, że nie jest w stanie zapewnić sobie utrzymania, nie mówiąc już ołożeniu na byłą żonę, która pracuje i jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

Na rozprawie w dniu 11 października 2016 r. pełnomocnik powoda sprecyzował, że domaga się wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego z datą wniesienia powództwa.

Pozwana T. G. w odpowiedzi na pozew wnosila o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu swego stanowiska zaprzeczyła twierdzeniom powoda o jego trudnej sytuacji materialnej. Podała, że powód ukrywa swój majątek, przed wyjazdem z USA sprzedał dom, zaś po przyjeździe do Polski kupił mieszkanie na swojego brata M. P.. T. G. wskazała, że utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w wysokości 1.355, 69 zł, po opłaceniu należności za mieszkanie, zakupu leków i kosztów dojazdu do pracy zostaje jej kwota 257, 78 zł. Pozwana podała, że nie stać jej na spłacanie zadłużenia za mieszkanie, które ciągle rośnie, zaś bez zgody powoda nie może sprzedać mieszkania, aby kupić mniejsze.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 14 października 2014 r., wydanym w sprawie I C 647/13, Sąd Okręgowy w Łomży rozwiązał przez rozwód małżeństwo T. P. i W. P. z winy powoda. Sąd Okręgowy w Łomży zasądził od W. P. na rzecz byłej żony alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 23 lutego 2016 r., wydanym w sprawie III RC 129/15, Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem oddalił powództwo o alimenty, wniesione przez D. P., przeciwko ojcu W. P..

Powód W. P. ma 50 lat, nigdzie nie pracuje, jest zarejestrowany jako bezrobotny, nie ma prawa do zasiłku. Powód utrzymuje się z pomocy finansowej przyjaciela D. K. oraz brata M. P., mieszka w jego mieszkaniu w Z.. W. P. ma stwierdzone zaburzenia depresyjne, zaburzenia lękowe z napadami lęku. Powód miał próbę samobójczą, był hospitalizowany w szpitalu na oddziale psychiatrycznym, pozostaje pod opieką lekarza psychiatry. W. P. został zaliczony do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności, przy czym orzeczenie ustalające stopień niepełnosprawności zostało wydane do dnia 31 sierpnia 2018 r. Powód nie płaci alimentów zasądzonych na rzecz pozwanej.

Pozwana T. G. ma 48 lat, z zawodu jest piekarzem, mieszka w S., w mieszkaniu własnościowym o pow. 56, 79 mkw, stanowiącym majątek wspólny jej i byłego męża, innego majątku nieruchomego nie posiada. Zadłużenie czynszowe na dzień 31 maja 2016 r. wynosiło 13.501, 69 zł. Innych długów pozwana nie posiada. T. G. uiszcza czynsz wynoszący ok. 530 zł miesięcznie, za energię elektryczną płaci ok. 90 zł miesięcznie, za telefon ok. 120 zł miesięcznie. T. G. pracuje w sklepie warzywnym w W. Mazowieckiem na podstawie umowy o pracę na czas określony, od dnia 01 grudnia 2014 r. do dnia 30 listopada 2016 r., przy czym od dnia 14 lipca 2016 r. przebywa na zwolnieniu lekarskim. Pozwana zarabia 1.850 zł brutto, 1.355, 69 zł netto. Dojazdy do pracy kosztują ok. 200 zł miesięcznie. T. G. leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego, ostatnio stwierdzono u niej alergię, na leki wydaje 140 – 160 zł miesięcznie.

Powyższe ustalono na podstawie wyjaśnień pozwanej T. G. (k. 33 v., czas nagr. od 00:06:24, k. 56 – 56 v., czas nagr. od 00:04:02, k. 116 – 116 v.), zeznań świadków: D. K. (k. 34 – 34 v.), M. P. (k. 34 v. - 35), zaświadczenia SM w S. (k. 24), zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu pozwanej (k. 25), zaświadczeń lekarskich dot. pozwanej (k. 26, 50 – 53, 115), dokumentacji medycznej dot. powoda (k. 30, 31 – 32, 49, 62 – 104, 107 – 110, 114), orzeczenia o stopniu niepełnosprawności powoda (k. 54 – 55), akt sprawy SO w Łomży I C 647/13, akt sprawy tut. Sądu III RC 129/15.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny między rozwiedzionymi małżonkami wygasa we wszystkich przypadkach, w których ustaje obowiązek alimentacyjny między krewnymi, w szczególności w razie śmierci małżonka uprawnionego lub zobowiązanego do alimentów (vide art. 139 kro). Obowiązek ten wygasa również w razie zawarcia przez małżonka uprawnionego nowego małżeństwa, a także z upływem lat pięciu od orzeczenia rozwodu, gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni (art. 60 § 3 kro).

W niniejszej sprawie nie zachodzą powyższe przesłanki do ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej, wobec czego należało rozważyć zmianę stosunków po stronie rozwiedzionych małżonków (art. 138 kro w zw. z art. 61 kro).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 08 lipca 1999 r., I CKN 355/99 stwierdził, że uwzględnienie żądania ustalenia, że wygasł obowiązek alimentacyjny powoda wobec byłej żony uregulowany w wyroku rozwodowym, zależy od wykazania, że nastąpiła zmiana stosunków, które stanowiły podstawę zasądzenia alimentów.

W wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 14 października 2014 r. zasądzono na rzecz pozwanej T. G. alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie. Od orzekania o alimentach minęły dwa lata i sytuacja stron uległa istotnym zmianom. Sąd Okręgowy w Łomży w sprawie o rozwód ustalił, że powód pomimo pogorszenia stanu zdrowia nadal pracuje w USA i zarabia 1006, 88 USD miesięcznie netto, pozwana natomiast jest osobą bezrobotną, bez prawa

do zasiłku. W ocenie Sądu Okręgowego zupełny rozkład pożycia stron spowodował, że sytuacja materialna pozwanej uległa istotnemu pogorszeniu. Otrzymując od powoda częściej lub rzadziej pieniądze na utrzymanie rodziny, była w stanie zaspokoić usprawiedliwione potrzeby swoje i syna stron, w tym potrzebę mieszkania. Dopiero z chwilą zerwania kontaktów między małżonkami, z czym wiązało się zaprzestanie przesyłania pieniędzy pozwanej przez powoda, powstał dług w spółdzielni mieszkaniowej z tytułu zaległych opłat. Sąd Apelacyjny w Białymstoku podzielił argumentację Sądu I Instancji. Wskazał, że zasadności roszczenia pozwanej nie zmienia fakt, że powód w 2014 r. powrócił do Polski i zarejestrował się jako osoba bezrobotna. Zdaniem Sądu Apelacyjnego powód nie wykazał, aby podjął wszelkie starania w celu odpowiedniego wykorzystania swoich możliwości zarobkowych, tym bardziej, że dotychczas były one wykorzystywane w sposób efektywny. Powód nie udowodnił również, aby aktualny stan zdrowia faktycznie uniemożliwiał mu podjęcie odpowiedniego zatrudnienia.

W ocenie Sądu nastąpiła istotna zmiana stosunków, uzasadniająca uwzględnienie roszczenia powoda.

Aktualnie powód W. P. jest zaliczony do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. U powoda rozpoznano zaburzenia depresyjne i lękowe, był on hospitalizowany na oddziale psychiatrycznym, ostatnio w okresie od 07 września 2016 r. do 28 września 2016 r., wcześniej w okresie od 07 stycznia 2016 r. do 10 lutego 2016 r. (wówczas podjął próbę samobójczą), w okresie od 18 lipca 2016 r. do 03 sierpnia 2016 r. (przyjęty po ciągu alkoholowym, ustalono, że zagraża bezpośrednio własnemu życiu). W. P. nigdzie nie pracuje, utrzymuje się z pomocy brata M. P. i przyjaciela D. K.. Osoby te zostały przesłuchane w niniejszej sprawie w charakterze świadków. W swych zeznaniach świadkowie ci opisywali trudną sytuację zdrowotną i materialną W. P., podawali, że nie nadaje się on do pracy zarobkowej, zachowuje się dziwnie, nie funkcjonuje normalnie. Do zeznań tych świadków należało podejść z ostrożnością, bowiem świadkowie to osoby blisko związane z powodem, jednakże nie sposób było odmówić wiary tym zeznaniom, bowiem znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym, głównie w postaci dokumentacji medycznej obrazującej stan zdrowia powoda. W ocenie Sądu powód ma zdecydowania ograniczone możliwości zarobkowania z uwagi na stan zdrowia. Nie wymaga szczególnych wywodów, że osoba z zaburzeniami psychicznymi, zachowująca się dziwnie, wymagająca leczenia psychiatrycznego i zażywania leków ma trudność w uzyskaniu zatrudnienia z wynagrodzeniem pozwalającym utrzymać swoją osobę i do tego jeszczełożyć alimenty na osobę trzecią.

Istotnej zmianie uległa też sytuacja materialna pozwanej. T. G. od 01 grudnia 2014 r. pracuje i zarabia 1.850 zł brutto, 1.355, 69 zł netto. Oprócz długu wobec Spółdzielni Mieszkaniowej w S. nie posiada innych zadłużeń, co pozwala na przyjęcie, że pozwana jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Pozwana nie wykazała, aby stan jej zdrowia uniemożliwiał dalszą pracę. Wskazywane schorzenia w postaci nadciśnienia tętniczego i alergii nie uniemożliwiają zatrudnienia. Zauważyć należy, że schorzenia te są powszechne, występują u wielu ludzi świadczących różnego rodzaju pracę, często zdecydowanie cięższą, niż pozwana. T. G. wskazywała, że alimenty chce otrzymywać przynajmniej do czasu spłacenia zadłużenia wobec Spółdzielni Mieszkaniowej. W ocenie Sądu fakt zadłużenia mieszkania stron nie może wpływać na dalsze utrzymywanie obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej, tym bardziej, że problem ten można rozwiązać w inny sposób.

Reasumując, Sąd uznał, że sytuacja stron uległa tego rodzaju zmianie, która uzasadnia ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej. T. G. znajduje się w lepszej sytuacji materialnej, jak w momencie orzekania o alimentach w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 14 października 2014 r., zaś pozwany W. P. z uwagi na stan zdrowia nie jest w stanie sprostać nałożonemu na niego obowiązkowi alimentowania byłej żony.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.